

Het verloop van de kerkgeschiedenis

Het boek Openbaring is volgens de kerkvader Ireneus geschreven door Johannes tegen het einde van de regering van de Romeinse keizer Domitianus, ongeveer 95 na Christus. Dit getuigenis is waar omdat Ireneus uit Klein Azië afkomstig is waar Johannes jarenlang gearbeid heeft en ook omdat de leraar van Ireneus, Polycarpus een leerling van Johannes is geweest. Het boek wordt in het Grieks Apocalypse genoemd. De brieven naar de zeven gemeenten van Klein Azië geven de hele geschiedenis weer vanaf de uitstorting van de Heilige Geest tot de opname van de Gemeente. Het woord „engel“ betekent boodschapper of te wel de voorganger.

Efeze (Openbaring 2:1-7)

Efeze betekent begeerlijkheid of wenselijk (50 – 100 na Chr.)

Dit is een mooie naam voor de aard waarin de Gemeente verkeerde. De apostelen hadden de zuivere leer ontvangen. Ze stelden valse profeten op de proef, toetsten hun ware karakters verwierpen ze als ze leugenaars bleken te zijn. De Here toont in dit gedeelte dat wat Paulus in 1 Kor. 13 heeft geschreven waar is: “Al ware het dat ik met de tongen der mensen en der engelen sprak, maar had de liefde De liefde is belangrijk in het dienen van de Here omdat het alles omhelst wat de mens nodig heeft om God te kunnen behagen. God is de liefde zelf!

De brief aan de gemeente te Efeze

Vers 1: “Schrijf aan de **engel** van de Gemeente in Efeze: Dit zegt Hij Die de zeven sterren in Zijn rechterhand houdt, Die te midden van de zeven gouden kandelaars wandelt:”

Efeze betekent Begeerlijk. Dit wijst op de periode van de eerste christengemeente, in de jaren 50 – 135 na Christus.

Zij had helaas de eerste liefde verlaten (**Openbaring 2:4**). Dit is de toestand van de Gemeente aan het einde van de eerste Apostolische eeuw. Zij was inderdaad een “begeerlijke” gemeente, zolang zij haar Heer na wandelde. Maar de liefde en toewijding voor Jezus had plaats gemaakt voor andere zaken.

Ook hier weer het woord “**engel**” voor voorganger. Zie **Haggai 1: 13** en **Jesaja 42: 19**, waar in de grondtekst hetzelfde woord gebruikt wordt. Zoals eerder opgemerkt; beelden de zeven Aziatische christen gemeenten van die dagen de hele “kerkgeschiedenis” uit, van af de stichting van

de Nieuw Testamentische Gemeente op de Pinksterdag, tot de opname van de Gemeente in de hemel (**1 Thes. 4: 16-17**). De zeven Gemeenten zijn als het ware een type, een voorvervulling, van de kerkgeschiedenis met als dramatisch eindpunt de wereldkerk onder leiding van de valse profeet.

Vers 2-3: “Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden.”

Hoe groot is de liefde van Jezus. Hij begint niet om hen direct te bestraffen, maar noemt eerst alles op wat goed en prijzenswaardig is. Hij wist, dat zij de *slecht mensen* niet konden verdragen en dat zij de *valse apostelen*, die in de eerste christentijd zo gemakkelijk konden optreden, hadden ontmaskerd en ook weg gestuurd.

Hij wist, dat zij door moeilijkheden heen volhardt hebben en dat zij om de naam van Jezus veel geduld aan de dag had gelegd.

Maar hoe geweldig dit alles ook was, toch ontbrak er iets, wat voor Jezus het aller belangrijkste was. De toestand in Efeze kon naar menselijke maatstaven zeker gezond en geestelijk worden genoemd, maar de Heer ziet niet naar de buitenkant maar tot de bodem van het hart. En daar zag Hij de echte beweegreden, de reden waarom ze zo ijverig waren. **Die beweegreden was niet hun liefde voor Jezus, maar voor het werk zelf.** Je kunt zoveel liefde

voor een christelijke organisatie of een speciale taak hebben, dat dit ten koste gaat van onze liefde voor Jezus. Als het werk, om welke dan ook, zou wegvallen kan dit betekenen dat we geestelijk achteruit gaan.

Vers 4: *“Maar Ik heb tegen u dat u uw eerste liefde hebt verlaten.”*

Hoe bedroevend en pijnlijk is dit voor Jezus als hemelse Bruidegom. Zoals in een aardse huwelijksrelatie men wel plichtsgetrouw alles doet wat nodig is, maar er is geen intieme relatie meer met elkaar. De liefdeband die vroeger hen samen bond, is verslapt en kan slechts door terugkeer tot die eerste liefde hersteld worden.

Aldus is het gesteld met Christus en de gemeente. Hij heeft Zijn gemeente, die Hij aan het kruis heeft gekocht met Zijn eigen bloed, lief met een liefde, die sterker is dan alle haat en vijandschap der wereld. Daarom is het, dat Hij verlangt dat zij zich van de wereld zal afzonderen en zichzelf rein zal bewaren voor Hem alleen.

Vers 5: *“Bedenk dan van welke hoogte u bent gevallen en bekeer u en doe de eerste werken.”* *“Maar zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal uw kandelaar van zijn plaats wegnemen, als u zich niet bekeert.”*

Alleen een terugkeer tot die eerste liefde met als vrucht daarvan *“de eerste werken”* kon haar behouden. Deze *“eerste werken”* waren werken, die voortvloeiden uit haar toewijding alleen aan haar Bruidegom. Bij zulke werken gaat het nooit om eigen eer of eigen prestatie.

Als deze gemeente echter zou weigeren terug te keren naar haar eerste toewijding, zou *“haar kandelaar van zijn plaats worden geweerd.”* Dit betekent niets minder, dan dat zij zou ophouden de getuige van Christus te zijn. Haar taak en roeping zou verdwenen zijn, waardoor ze straks zonder vrucht zal zijn als ze Jezus zal ontmoeten.

Vers 6: *“Maar dit hebt u vóór, dat u de werken van de Nikolaiëten haat, die ook Ik haat.”*

De leer der **Nicolaïeten*** (**Openbaring 2:6 en 15** en **Judas vs. 4**) Deze mensen lieten zich onbekeerd dopen, omdat ze dachten dat dit genoeg was om behouden te zijn. **Naam-christenen** dus, die niet naar de Geest, maar naar het vlees (de zonde) leven. In iedere Kerk of gemeente worden zij gevonden en zijn tot aanstoot voor het evangelie. De leer van Nicolaüs (vergelijk Hand.6:5) is *“heiliging is niet nodig”*, breken met de zonden is niet echt noodzakelijk. De Efeziërs haatten deze leer nog (**Openbaring 2:6**) maar bij **Pergamum** was deze leer al meer binnen gedrongen (**Openbaring 2: 15**).

Vers 7: *“Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt. Wie overwint, hem zal Ik te eten geven van de Boom des levens, die midden in het paradijs van God staat.”*

De mens, gezet in de Hof van Eden, verviel in zonde; het aardse volk van God werd vanwege zijn ontrouw en rebellie verworpen. Ook de Gemeente gaat haar verderf tegemoet, tenzij zij zich bekeert en haar plaats als verantwoordelijk lichaam inneemt. Eenmaal sloop de zonde het aardse paradijs binnen en de mens, bedrogen door de arglistigheid van de slang, werd eruit gejaagd. Thans opent het paradijs Gods, die in de hemelen is, haar poorten voor de verlost en van zonde vrijgemaakte mens. Nimmer zal deze daaruit worden verdreven; het zoenbloed van de Here Jezus Christus staat daar borg voor! Geprezen zij de Naam des Heren!

Hij heeft voor de overwinnaars *“een nieuwe plaats”* van eeuwige rust en verkwikking bereid. Daar staat de *“Boom des Levens”* het welk betekent een onuitputtelijke Bron van het Leven uit God, waaraan al Gods kinderen deel zullen hebben. Niet krachtens onze prestaties of ook iets van die aard, maar ... op grond van de eeuwige verlossing, die IN CHRISTUS JEZUS is.

Smyrna (Openbaring 2:8-11)

Smyrna betekent bitterheid of smart (100 – 310 na Chr.)

Dit is de periode na de apostolische glorie. Vervolging was aan de orde van de dag. Nero en de op een volgende keizers vervolgde de Christenen als nooit tevoren. De Christenen werden gevierendeeld, levend verbrand, door speciaal daarvoor gekweekte wilde dieren verscheurd, door Nero's jachthonden levend verscheurd enz. Het Christendom is gebouwd op het bloed der martelaren.

De brief aan de gemeente van Smyrna.

Vers 8-9: *“En schrijf aan de engel van de Gemeente in Smyrna: Dit zegt de Eerste en de Laatste, Die dood is geweest en weer levend is geworden: Ik ken uw werken, verdrukking en armoede – u bent echter rijk – en Ik ken de lastering van hen die zeggen dat zij Joden zijn, maar het niet zijn; zij zijn namelijk een synagoge van de satan.”*

Smyrna betekent mirre of bitterheid, smart. Dit wijst op een periode van vervolging in de jaren 10 – 321 na Christus.

Het tijdperk der vervolgingen onder de Romeinse keizers. Een naar de wereld arm en veracht christendom, doch rijk in God. Volharding en

lijdzzaamheid onder zware druk. Het betreft hier “de Gemeente van de martelaren”, God zond vervolgingen nadat de gemeente haar “eerste liefde” (zie Openb.2:4) had verlaten.

Deze Smyrna-Gemeente heeft VERDRUKKING en een grote mate van ARMOEDE gekend. Hoe bemoedigend is het, wanneer de Here dan spreekt van: “IK KEN... uw verdrukking en armoede”. Het is een kind van God genoeg, wanneer Jezus alles weet. Immers, alles is in Zijn machtige hand en....er valt geen haar van ons hoofd zonder Gods wil. (Lees Luc. 21:18 en Rom.8:18)

De periode van vervolgingen, die de Christelijke Kerk te verduren heeft gehad, besloeg een tijd van ongeveer 150 jaar lang. De catacomben van Rome kunnen getuigen van deze miljoenen martelaren. Jezus openbaart zich hier aan deze gemeente als degene die alle macht heeft en die zelfs de dood heeft overwonnen. “Die dood geweest is en weer levend is geworden”. Daarom behoeven zij de dood ook niet te vrezen (Hebr.1:14,15, Rom.8:38) en als de armoede (Mat.6:25-34, 1 Kor.1:5). Wij zijn rijk in Jezus, mede-erfgenamen van Christus (Rom.8:17, Efeze 1:14) Behalve door verdrukking en armoede leden de Christenen ook door de lastering van die zeiden *Joden te zijn*, maar waren het niet, zij waren “een synagoge van de satan”.

Wat is Lasteren?

Het is het volhardend en voortdurend spreken van leugens, om iemand te bespotten en te beschadigen.

In Smyrna waren er lasteraars die zeiden Joden te zijn. Hiermee wordt bedoeld het Jood zijn volgens het Nieuwe Testament (Lees Rom.2:28,29). “Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het HART is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.” Mensen die m.a.w. niet echt bekeerd waren, niet wederom geboren, maar deden wel als of, namaak dus. **Ook vandaag vinden we namaak christenen.**

Het is goed in verband met het bovenstaande het volgende te overdenken: “Smyrna” is het Griekse woord voor “mirre”. En “mirre” is een benaming voor een BITTERE, maar GEURIGE gomsoort. Deze was één van de onderdelen van “de heilige zalfolie” (zie Exod. 30:23). Mirre komt van de Mirreboom. Deze boom werd gekerfd met een scherp mes of voorwerp en daaruit druppelde dan de mirre. De betekenis is als volgt: Jezus is als de Mirreboom verwond aan het kruis van Golgotha. Uit Hem vloeide liefde en genade en dat is als een lieflijke geur voor de zondaar. Ook het lijden van de Smyrna gemeente is ter verheerlijking van Gods naam.

Vers 10a-c: “Wees niet bevreesd voor wat u lijden zult. Zie, de duivel zal sommigen van u in de gevangenis werpen, opdat u verzocht wordt. En u zult een verdrukking hebben van 10 dagen.”

De tijdsperiode van 10 dagen wijst heen naar de periode van 10 jaar waarin de hevigste vervolging volgens de Kerkgeschiedenis in de 2de en 3de eeuw van onze jaartelling heeft plaats gehad.

Toch zijn alle dingen in Gods hand (Ps.31:16). Het water der verzoeking gaat nooit boven ons vermogen (1Kor.10:13). Jezus zag zijn discipelen in het schip in doodsnood (Marc.6:48a). Wat een geweldige troost dat hij ons ziet en hij weet wat we kunnen dragen. De tijd van lijden is dus ook voor ons door hem bepaald.

Vers 10d: “Wees trouw tot in de dood, en Ik zal u de kroon van het leven geven.”

De ” kroon des levens” is Jezus te mogen kennen en voor eeuwig bij hem te mogen zijn (Lees Joh.17:3 en Joh. 3:36)

Vers 11: “Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt. Wie overwint, zal zeker geen schade toegebracht worden door de tweede dood.”

De tweede dood is voor eeuwig afgescheiden te zijn van God.

De eerste dood was door de misdaden die we hadden begaan tegen God (Efeze 2:15). De tweede dood is Gods oordeel op de zonden, aan het eind van gods raadsplan. Van de eerste dood is nog redding, tenminste als we ons bekeren. Van de tweede dood niet meer (Openb.20:6).

Zij die de kroon des levens ontvangen hebben reeds deel aan de eerste opstanding en zullen van de tweede dood geen schade lijden.

Pergamum (Openbaring 2:12-17)

Pergamum betekent ‘huwelijk’. (311 – 600).

Vervolging wordt gestopt en de kerk en de staat verenigde zich. De Gemeente verliest zijn geestelijk kracht en roeping. Constantijn heeft het Christendom gemaakt tot de officiële kerk van de Staat. Mensen die geen

Christenen waren kregen geen sociale steun, ze mochten niet in de militaire dienst en hun kinderen mochten niet naar school

De brief aan de gemeente van Pergamum.

Vers 12: “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Pergamus: Dit zegt Hij Die het tweesnijdende, scherpe zwaard heeft:”

Pergamus betekent “Huwelijk”. Dit wijst op de verbintenis tussen kerk en staat in de jaren 321- 538 na Chr.

De vervolging van de gemeente neemt nu een einde, maar de gemeente verliest ook voor een groot deel haar geestelijke kracht en roeping. De toestand in deze gemeente is daarom veel treuriger dan in de voorafgaande gemeente van Smyrna. Vandaar ook de aanhef van deze brief in vers 12 “..Hij die het tweesnijdend zwaard heeft” (= Gods Woord). Christus

vertoont Zich hier in een geheel ander karakter, hier verschijnt Hij als de Rechter, Hij die alles weet.

Vers 13a: “Ik ken uw werken en weet waar u woont, namelijk waar de troon van de satan is.”

Jezus weet waar ze wonen, namelijk waar de keizerlijke verering gelijk opging met de aanbedding van God. Het standbeeld van de keizer werd vereerd. Pergamus was toentertijd de politieke hoofdstad van de provincie alwaar keizerlijke aanbedding tot grote hoogte werd opgevoerd. De Christenen die daar woonde stonden onder grote druk om hieraan mee te doen. Velen hadden inmiddels een compromis gesloten en daardoor was er een vermenging gekomen tussen afgodendienst en Godsdienst. Maar God zal dit nooit accepteren, want Jezus is alleen onze aanbedding waard.

Temidden van deze afval was er ook een getrouw deel van de Gemeente. Met name wordt hier genoemd Antipas, die een hoge prijs betaalde voor zijn getrouwheid.

Vers 13b: “U houdt vast aan Mijn Naam, en u hebt het geloof in Mij niet verloochend, zelfs niet in de dagen van Antipas, Mijn trouwe getuige, die gedood werd bij u, waar de satan woont.”

Antipas verloochende zijn geloof niet ondanks de keizerlijke druk. De Heer noemt hem dan ook de “trouwe getuige”. Voor zijn weigering om de keizer te vereren werd hij

ter dood gebracht. Hoe geweldig als Jezus ons noemt “getrouwe getuige”. Jezus zelf wordt zo genoemd in Openb.1:5 en ook Hij was getrouw tot de dood.

Daar waren echter in de Gemeente te Pergamus twee valse (afwijkende leringen), namelijk: de leer van Bileam en de leer van de Nikolaieten.

Vers 14-15: “Maar Ik heb enkele dingen tegen u, namelijk dat u daar mensen hebt die zich houden aan de leer van Bileam, die Balak leerde voor de Israëlieten een struikelblok neer te leggen, opdat zij afgodenoffers zouden eten en hoererij bedrijven. Zo hebt u er ook die zich houden aan de leer van de Nikolaieten en dat haat Ik.”

De eerste lering kwam neer op “het eten van aan de afgoden gewijdde offers”. De tweede lering leerde dat overspel acceptabel is voor een christen”

In beide gevallen komt het neer op het sluiten van een compromis en God haat dat. Van Bileams zonde kunnen wij lezen in het boek Numeri, de hoofdstukken 24, 25 en 31. En wanneer wij één en ander vergelijken met hetgeen geschreven staat in 2 Petrus 2:12-15 en Judas 11, zo zal ons het totale beeld van dit kwaad duidelijk worden.

Zowel het Balaämisme (of: Bileamisme) als het Nikolaitisme vormden het begin van de Rooms Katholieke leer, een waar **mengsel van evangelie en wereldgelijkvormigheid**. Genade werd gebruikt, beter gezegd “misbruikt”, als een “dekmantel” voor de zonde. De Kerkgeschiedenis verhaalt, dat in de 4^e eeuw na Christus een dergelijke profetische voorstelling van zaken werd gekend in de Gemeente. De vervolgingen hadden een einde genomen. Toch was het doel **niet bereikt!** In plaats van terug te keren tot de eerste werken, dwaalde de Gemeente nog verder af. De wereld was binnengeslopen en nam de overhand; de Gemeente verloor haar eenvoudigheid en geestelijk karakter... Dit

laatste zó zeer, dat zij zich geheel en al stelde onder bescherming van de macht van de overheid, waardoor de staat bemoeienis kreeg in de gemeente.

Daarom is het niet te verwonderen, dat op het constateren van deze zonden, genoemd in de verzen 14 en 15a, moest volgen: “en dat HAAT Ik” (zie Openb. 2:15b) echter op deze uitspraak van de Heer volgt opnieuw de roep tot BEKERING (zie vers 16)!

Vers 16: “Bekeer u. En zo niet, dan kom Ik spoedig bij u en zal Ik tegen hen oorlog voeren met het zwaard van Mijn mond.”

Met andere woorden: Keer terug van deze weg en zondert (heiligt) u geheel en al van haar af van de wereld. Doet u dat niet, ...dan komt onherroepelijk het oordeel. Wat God laat Zijn kinderen niet zomaar aan hun lot over. Hij zal alles doen om ons terug te roepen.

Daarom dat er staat: *“Ik zal tegen **HEN** oorlog voeren”*. De Heer zal namelijk Zelf de strijd aanbinden tegen de VERLEIDERS, d.w.z. vals leraren. Hoe weinig getrouwen ook overgebleven zijn, toch denkt de Heer Jezus Christus aan dezen nog met onveranderlijke liefde!

Vers 17: *“Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt. Aan wie overwint, zal Ik van het verborgen manna te eten geven, en Ik zal hem een witte (keur)steen geven met op die steen een nieuwe naam geschreven, die niemand kent dan wie hem ontvangt.”*

Dit “Manna” is het Woord van de levende God, dat door de Heilige Geest is levend gemaakt; terwijl dit levende Woord niemand anders is dan Christus Zelf. (Joh. 6:49-51) Maar...in tegenstelling met het manna dat uit de hemel viel, als voedsel voor Israël tijdens hun woestijnreis, is er een “*verborgen Manna*” – dat manna, bevond zich in de gouden pot, verborgen in de Ark des Verbonds. Dit wijst op de verborgenheden in het Woord van God die ons alleen door de heilige Geest geopenbaard worden.

De “*witte keursteen*” was het teken en het bewijs van de vrijspraak uitgesproken door de hemelse Rechter doordat Jezus onze straf droeg en we vrij zijn van het oordeel, terwijl de “*nieuwe naam*”, die door niemand anders wordt gekend dan alléén door degenen die hem ontvangen, de bijzondere relatie uitdrukt die de overwinnaars zullen hebben met Jezus, als Bruid t.a.v. de Bruidegom. Een vrouw die huwt ontvangt ook een nieuwe naam. Het is altijd het alleenrecht van God geweest om de namen van Zijn kinderen te veranderen. Hij deed dit met Abram en Sarai. Hij noemde hen Abraham en Sara (zie Gen. 17:5 en 15). Hij gaf ook aan Izaäk en Jezus hun naam en veranderde de namen van Simon, Saul en van andere discipelen. Het zou ons te ver voeren om hier nog dieper op in te gaan. Alleen nog dit... dat de Bruidsgemeente straks de Naam van haar Bruidegom zal aanvaarden.

Thyatire (Openbaring 2:18-29)

Thyatira betekent ‘Pausdom’ (600 – 1500).

De groei en opkomst van afgoderij in het Christendom.

De brief aan de gemeente van Thyatire.

Vers 18: *“En schrijf aan de engel van de gemeente in Thyatira: Dit zegt de Zoon van God, Die ogen heeft als een vuurvlam en voeten als blinkend koper:”*

Thyatire betekent Pausdom: dit wijst op de opkomst van het Romanisme in de jaren 538-1798 na Christus.

Dit was de tijd van de groei en glorie van het Romanisme en dus de afgoderij. Hier vinden we het ontstaan van de Kloosters en de Room Katholieke vormendienst. Hier vinden wij de beschrijving van de Gemeente ten tijde van de “donkere Middeleeuwen”.

Waar de drie voorgaande gemeentevormen van historische betekenis zijn en nu niet meer voorkomen, daar zijn de vier laat-ste nog bestaand. De huidige christenheid bestaat uit de karakters van Thyatira, Sardis, Filadelfia en Laodicea, die we nu zullen bespreken. In tegenstelling met de drie voorgaande, komt de belofte aan de overwinnaars nu vóór de woorden: “Wie een oor heeft die hore...”. God spreekt, ook in deze tijd, maar we moeten wel bereid zijn om te luisteren.

Thyatira heeft zich uit Pergamus ontwikkeld. Bij Pergamus stond de staat beschermend boven de kerk, bij Thyatira zien we de kerk, zoals in de Middeleeuwen, beschermend boven de staatshoofden staan. Ze wordt hier voorgesteld als een valse profetes die afgodendienst onderwijst. Temidden van deze ongerechtigheid vormt God een over-blijfsel van gelovigen die aan deze satanische dingen nooit deel hadden.

Jezus heeft echter ogen als een vuurvlam en vuur is het symbool van oordeel. Deze ogen zijn alles doordringend. Koper is het symbool van “oordeel over de zonde.” Maar eer dit nu wordt uitgesproken en uitgevoerd, staat de Jezus stil bij de goede dingen van Thyatira en zegt:

Vers 19: *“Ik ken uw werken, de liefde, het dienstbetoon, het geloof, uw volharding en uw werken, en ook dat de laatste meer zijn dan de eerste.”*

Zo is de Heer Jezus, Hij staat niet klaar om te oordelen, maar wil behouden en daarom Zijn eerst liefdevolle woorden. Hierdoor zien we dat het kleinste bewijs van getrouwheid en van liefde door Hem wordt opgemerkt. Al hoewel Gods ogen nooit voorbij kunnen gaan aan de zonden die Hij ziet.

Vers 20: *“Maar Ik heb enkele dingen tegen u: dat u de vrouw Izebel, die van zichzelf zegt dat zij een profetes is, ongemoeid haar gang laat gaan om te onderwijzen en Mijn dienstknechten te misleiden, zodat zij hoererij bedrijven en afgodenoffers eten.”*

Hier worden wij herinnerd aan die donkere, goddeloze dagen van koning Achab, een koning van Israël, die zijn goddeloze vrouw blindelings volgde, nadat hij was gekomen onder haar invloed. De Baäl-dienst werd toentertijd in Israël ingevoerd, gepaard aan hoererij, overspel en het eten van allerlei afgodenoffers. Hierdoor werd hem, de duivel en satan, alle macht in handen gegeven.

Van alle kanten waren allerlei dwaalleringen de Gemeente binnengedrongen, en zodoende ontstond een toestand, die het beste kon worden vergeleken met de boze dagen van Izebel. Hier gaat om een vrouw die **“van zichzelf zegt”** een profetes te zijn. Het blijft gevaarlijk als mensen van zichzelf zeggen een geestelijk ambt te bezitten zonder dat daar eerst een bevestiging van de heilige Geest. Het is beter als in eerste instantie anderen zeggen dat u een profeet of profetes bent, en niet uzelf.

Vers 21: *“En Ik heb haar tijd gegeven, opdat zij zich van haar hoererij zou bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd.”*

Hoe genadig is de Heer als Hij zegt dat Hij haar **tijd heeft gegeven** om zich te bekeren.

Wij zien door de eeuwen heen, dat, wat de Kerk van Rome in de Middeleeuwen was, zij dat thans nóg is. In geen enkel opzicht heeft zij haar principes prijsgegeven,.. in tegendeel deze zijn onder de verschillende pausen zelfs verscherpt. Hoewel God haar tijd heeft gegeven om zich te bekeren. Ook wij krijgen ‘tijd’ van de Heer, niemand weet hoeveel tijd God voor ons heeft. Tijd is in feite niets anders als Gods genade voor ons. Wel moeten we ons realiseren dat in de eindtijd de dingen steeds sneller zullen gaan. Jezus zei dat de dagen verkort zullen worden (Mat. 24:22) en in Openb.10:6b lezen we dat er **geen uitstel meer** zal zijn. Er zal dus een tijd komen dat God sneller Zijn plannen zal uitvoeren.

Vers 22-23a: *“Zie, Ik werp haar te bed met hen die overspel met haar plegen, in grote verdrukking, als zij zich niet bekeren van hun werken. En haar kinderen zal Ik door de dood ombrengen,”*

De valse Kerk met namaak christenen zal haar oordeel niet ontgaan. God zal afrekenen met alles wat onecht en namaak is. Omdat namaak hetzelfde is als schijnheiligheid en Jezus verafschuwd schijn. We verstaan ook uit deze tekst, dat God soms ziekte toe laat. De volgende woorden, toegevoegd aan de vorengaande, maken dat niets behoeft te worden misverstaan:

Vers 23b: *“..en alle gemeenten zullen weten dat Ik het ben die nieren en harten doorzoek, en Ik zal u geven een ieder naar uw werken.”*

Het oordeel van de Heer zal worden gezien en gekend door alle gemeenten. Daar was echter nog een getrouw overblijfsel te midden van die grote afvalligheid.

Vers 24: *“Maar Ik zeg tegen u, en tegen de overigen in Thyatira, voorzover zij deze leer niet hebben en zij, zoals zij dat noemen, de diepten van de satan niet hebben leren kennen: Ik zal u geen andere last opleggen...”*

Er waren in deze Gemeente *anderen, die de leer van Thyatira niet hadden, die de diepten des satans* (zijn listen en occulte verleidingen) *niet gekend hebben*. Tot deze zegt de Heer: *“Ik zal u geen andere last opleggen.”* God weet precies wat wij dragen kunnen (1 Kor.10:13) en Hij zal ons nooit zwaarder belasten dan we kunnen, omdat we niet bezwijken. Wel worden we gemaand om vast te houden, totdat Jezus komt.

Vers 25: *“...dan deze: Houd vast aan wat u hebt totdat Ik kom.”*

Het karakter van een oprecht kind van God is als een Ruth (Ruth 1:16, 17) Jezus volgen dienen is heerlijk, maar het heeft pas echt betekenis als we zullen **volharden** als het moeilijk wordt.

Vers 26-29: *“En wie overwint en wie Mijn werken tot het einde toe in acht neemt, hem zal Ik macht geven over de heidenvolken. En hij zal hen hoeden met een ijzeren staf – zij zullen als kruiken van een pottenbakker verbrijzeld worden – zoals ook Ik die macht van Mijn Vader heb ontvangen. En Ik zal hem de morgenster geven. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt.”*

Er staat: *“Ik zal hen macht geven”* . Alleen Jezus geeft die macht, straks in het 1000 jarig rijk zal de gemeente met Jezus regeren. (Openb.20:4) Het hoeden met een ijzeren staf en het als pottenbakkersvaten vermorzelen, wijst op de komende vernietiging van de anti-christ en zijn rijk (Openb.19:14/20,21) en 2 Thes. 2:8). Wanneer alle wereldse macht als pottenbakkers vaten verbrijzeld zal zijn, zal het: *“heilig overblijfsel”* de heerschappij en de heerlijkheid van Christus delen. Hun zal zelfs nog méér worden geschonken, want de Heer spreekt hier ook van *“de morgenster”* . Jezus is de **“Blinkende Morgenster”** . De morgenster wordt slechts gezien en gekend door hen, die hebben gewaakt, zo ook zullen slechts zij, die gedurende die donkere *“nacht”* als kinderen van het licht geestelijk gesproken, niet hebben geslapen, maar gewaakt, Jezus de *“Blinkende Morgenster”* zien en kennen.

Sardis (Openbaring 3:1-6)

Sardes betekent 'ontvluchtte' (1500 – 1800)

De situatie van de kerk was erbarmelijk

1. De leiding van de Heilige Geest werd vervangen door een menselijke hiërarchie.
2. Het zuivere Woord van God en het vrije genot ervan voor iedereen werd vervangen door geloofsbelijdenissen, dogma's, kerkorden, enzovoort.
3. De aanbidding in de Geest en de gaven des Geestes, en al wat tot de ware broederlijke gemeenschap der heiligen behoort, werd terzijde geschoven en vervangen door liturgie en letterlijke afgoderij, heidense feesten enzovoort.
4. De Mariaverering nam gaandeweg een grotere plaats in, in de Christelijke eredienst, totdat zij uiteindelijk een plaats had verkregen, die alleen aan de Godheid toekwam en de Zoon werd van Zijn verheven positie verstoten en ondergeschikt gemaakt aan een mens, met name de paus, die zich de naam van "stedehouder van Christus" toeëigende.

De brief aan de gemeente van Sardis.

Vers 1a: "En schrijf aan de engel van de Gemeente in Sardis: Dit zegt Hij Die de zeven Geesten van God heeft en de zeven sterren:..."

Sardis betekent Onvluchtte: de opkomst van het protestantisme in de jaren 1500-1800 na Christus.

Hier denken we aan de periode van het ontstaan van het Protestantisme. De tijd van de hervorming en haar voorlopers. In de profetische betekenis zien we een lijn die ons iets vertelt van de geschiedenis van de gemeente. Zo zijn er **vier** brieven die wijzen op de perioden **voor** de Hervorming en de laatste **drie** brieven wijzen op de perioden **na** de hervorming. Helaas, aan het einde van deze tijd van geestelijke opleving is er toch een dode, wereldgeïllustreerde gemeente over, **maar.... gelukkig ook een getrouw overblijfsel.**

Sardis is een gemeente, vol traditie christenen, mensen die met de mond belijden, maar niet echt een relatie met Jezus kennen. Tot op de dag van vandaag komen we die soort namaak christenen tegen.

De Sardis gemeente beslaat een tijdsperiode in de Kerkgeschiedenis van het jaar 1520 tot het jaar 1750. Aan de ene kant zien wij de geestelijk donkere Middeleeuwen met hun afgoderij en aan de andere kant zien wij, toen de duisternis op haar hoogtepunt gekomen was, de Heer Zijn Licht deed schijnen, toen begon Hervorming.

Jezus verschijnt als degene die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft. Dat wil zeggen, Jezus heeft de volheid van de Geest en Hij alleen heeft alle macht in de hemel en op de aarde. Natuurlijk heeft Hij ook alle macht in de Gemeente en dit wordt uitgebeeld door de zeven sterren, zij zijn de voorgangers/oudsten van de gemeenten.

Vers 1b: "Ik ken uw werken, en weet dat u de naam hebt dat u leeft, maar u bent dood."

Jezus die alles weet doorziet ook de uiterlijke vroomheid van deze gemeente. De naam hadden ze wel te leven, maar wat heb je daar aan, Jezus kijkt daar dwars doorheen. Hij ziet wat er **echt** is van hun geloof. Ze waren geestelijk gesproken feitelijk dood en het bewijs is altijd dat de vrucht uitblijft. (Gal.5:22). Dus ze waren onveranderde christenen, vandaar dat wij lezen in:

Vers 2: "Wees waakzaam en versterk het overige dat dreigt te sterven, want Ik heb uw werken niet vol bevonden voor God."

Als onze **werken niet vol** zijn, wordt daarmee bedoeld: het voldeed niet aan wat God van ons verwacht. God kijkt verder dan de buitenkant, de vraag is veel belangrijker: "wat is de reden waarom we hetwerk doen". Gaat om onze liefde tot Christus of willen we graag gezien worden door de mensen. Hij die alles ziet, weet dat als geen ander.

Vers 3a: "Bedenk dan **hoe u het hebt ontvangen en gehoord**, en houd het vast en bekeer u."

Zij hadden dus iets ontvangen, dat zij hadden prijsgegeven; iets waarvan zij in de loop der tijden waren afgeweken en nu moesten zij zich dat zo spoedig mogelijk herinneren om daarheen terug te keren! De weg terug is altijd de moeilijkste en het is nu nog mogelijk.

Tegelijk mogen we hieruit begrijpen dat we wel degelijk zaken, die we van God ontvangen hebben kunnen verliezen. Hierbij gaat het om vrede, blijdschap, geestelijk inzicht, gaven van de Geest etc.

Vers 3b: "Als u dan niet waakzaam bent, zal Ik bij u komen als een dief en u zult beslist niet weten op welk uur Ik bij u zal komen."

Voor naam christenen zal de Heer Jezus, straks als Hij weerkomt, komen terwijl ze Hem niet verwachten. Oprechte en dus ware kinderen van God zullen niet overvalleen worden door de komst van Jezus, want ze verwachten Hem (Lees 1 Thes.5:1-5). Daarbij komt dat ze weten door de tekenen van de tijd, dat de komst van Jezus dichterbij komt. (Mat.24:32-44) Gelukkig worden er ook hier nog “getrouwen” gevonden, enkele personen die niet met de grote stroom meegaan.

Vers 4-5a: “Maar u hebt ook in Sardis **enkele** personen die hun kleren niet bevlekt hebben, en zij zullen met Mij wandelen in witte kleren, omdat zij het waard zijn.
Wie overwint, zal bekleed worden met witte kleren...”

Het is niet altijd beter om bij de massa te horen, dus met iedereen mee te lopen. Soms is zelfs de weg van de massa ‘niet’ Gods weg (Lees Mat.7:13,14). Hier zijn het weinigen die hun klederen niet bevlekt hebben, met andere woorden ‘ze leven in de heiligmaking’ ze doen b.v. niet mee met de zondige praktijken van de wereld. Zij zullen het waard zijn in witte klederen te wandelen. Dat woordje ‘waardig’ toont ons een bijzondere waarheid, er zijn dus mensen die waardig gekeurd zullen worden om straks bij de schare te horen die met witte klederen bekleed weggenomen worden van de aarde om eeuwig met Jezus te zijn. Deze mensen zijn niet beter of volmaakt, maar ze nemen het evangelie niet lichtzinnig. (Lees Lukas 21:36)

Welk een belofte voor de overwinnaars:

Vers 5b-6: “...en Ik zal zijn naam beslist niet uitwissen uit het Boek des Levens, maar Ik zal zijn naam belijden voor Mijn Vader en voor Zijn engelen. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt.” Jezus leert ons ook, dat als wij Hem belijden voor de mensen, Hij ons zal belijden voor de Vader. Maar als we Hem verloochenen, verloochent Hij ons. (Mat.10:32,33) Jezus belijden is veel meer als getuigen van Zijn liefde tegen anderen. Jezus belijden is, in ons dagelijks leven door ons doen en laten het evangelie zichtbaar maken voor anderen.

Filadelphia (Openbaring 2:18-29 en 3:1-6)

Filadelfia betekent ‘broederliefde’ (1800 – de wederkomst)

De kleine groep van gelovigen die de het geloof waardig uitdragen en zich niet laat verleiden door de duivel.

De brief aan de gemeente van Filadelfia

Vers 7: “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent:...”

Filadelfia betekent Broederliefde. Dit wijst op het tijdperk: 1800 na Chr. tot de opname der Gemeente.

Het gaat hier om gelovigen uit diverse kerken en groepen, die de naam van de Here Jezus Christus belijden en uitdragen en Jezus boven alles liefhebben. Zij gaat **niet** door de grote verdrukking. Het zijn de *wijze maagden* uit **Mattheus 25**, die de bruiloftsmaal zullen binnengaan wanneer de Bruidegom komt. Profetisch kregen wij bij de brief aan de gemeente van Sardes, de toestand beschreven na de hervorming. De weinige getrouwe in Sardes groeien dan uit tot de Filadelfia gemeente, terwijl die alleen de naam hebben dat ze leven (Openb.3:1,2) uitgroeien tot de toestand van de Laodicea gemeente.

Vers 7: “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Filadelfia: Dit zegt de Heilige, de Waarachtige, Die de sleutel van David heeft, Die opent en niemand sluit, en Hij sluit en niemand opent:...”

Hij is behalve **heilig** ook **waarachtig**. Dit wil zeggen: Hij is de ‘ware openbaring van God’. Jezus is heilig, dat wil zeggen zondeloos en ook is Jezus waarachtig in Zijn Woord, want..... Hij is het Woord zelf. Ook is Hij waarachtig in al Zijn beloften.

Hij heeft de **sleutel van David**. Dat wil zeggen: De Heer Jezus Christus bezit het absolute gezag in Zijn Huis, Zijn Gemeente en ook over alle koninkrijken der aarde.

Hij heeft alle macht in hemel en op aarde en geen macht waar ook, kan Hem verhinderen om te openen of te sluiten! En gelijk David het koninkrijk gaf “aan wie hij wilde”, zo geeft Jezus Christus sleutels (=macht) van het koninkrijk aan wie Hij wil.

Matth. 16:19 “En Ik zal u de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven; en wat u bindt op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en wat u ontbindt op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.”

Vers 8a: *“Ik ken uw werken. Zie, Ik heb voor uw ogen een geopende deur gegeven en niemand kan die sluiten, want u hebt weinig kracht...”*

Hiermede bewees de Heer Jezus, hoe Hij de macht heeft over de *machten der lucht, over de geweldhebbers der wereld, der duisternis dezer eeuw, over alle boosheden*. Alles is in Zijn machtige hand. Hij opent wegen voor Zijn kinderen waar geen weg is, maar Hij sluit soms ook wegen af. (lees wat Paulus overkwam in Hand.16:6-10). Het feit dat deze gelovigen van zichzelf “weinig of kleine kracht” hebben, maakt dat God Zijn grote kracht wil openbaren en hen een geopende deur wil geven. Hoe meer we van onszelf overtuigd zijn, hoe minder God kan doen in ons.

Note: Die **open deur** wijst ook op de deur van de bruiloftszaal die de gemeente van Jezus Christus straks geopend zal vinden, bij Jezus wederkomst. (Mat.25:10)

Vers 8b: *“...en toch hebt u Mijn Woord in acht genomen en Mijn Naam niet verloochend.”*

Gods Woord in acht nemen is er aandacht aan geven en het waarderen. Iets wat men van grote waarde acht bewaard men op een veilige plaats. Gods Woord moet men in het hart bewaren. (Psalm 119:11) Bewaren in het hart betekent, er met aandacht naar luisteren en er naar doen. Dit is tevens het bewijs dat we God echt liefhebben. (Lees Joh.14:15 en 21)

Jezus naam niet verloochenen leert ons dat we Jezus naam moeten belijden en niet verloochenen. De belangrijkste manier waarop we Jezus naam verloochenen is wel als we in ons dagelijks leven de wereld gelijk zijn, er is dus geen duidelijk verschil. De Bijbel spreekt over ‘aanbidden’ in Geest en waarheid (Joh.4:23). In de **Geest** is Jezus aanbidden onder de sterke zalving en inspiratie van Gods Geest, in de **waarheid** is wat we dagelijks uitleven van al die woorden.

Vers 9: *“Zie, Ik geef u enigen uit de synagoge van de satan, van hen die zeggen dat zij Joden zijn en het niet zijn, maar liegen. Zie, Ik zal maken dat zij komen en aan uw voeten aanbidden en erkennen dat Ik u liefheb.”*

Welk een stimulans voor de kinderen Gods deze woorden te horen spreken. De grootste tegenstanders zullen door Gods wondervolle wegen, leiding en werken ertoe werden gebracht om te komen en te erkennen, dat God met Zijn kinderen is. Het gaat om mensen die ‘zeggen’ Joden te zijn. Dit heeft niets te maken met Jood zijn naar afkomst, maar met de wedergeboorte (Rom.2:28,29) Dus het gaat om niet wedergeboren mensen, maar die wel de **schijn** van oprechtheid hebben.

Een **synagoge van satan** betekent een plaats waar satan regeert en zondige praktijken worden toegestaan. Als in de gemeente de zonden niet meer openlijk wordt afgewezen, dan loopt men het risico dat een namaak christendom de overhand krijgt. Het zijn mensen die **liegen** of niet WAAR of echt zijn.

Dan volgt wederom een belofte: `

Vers 10: *“Omdat u het Woord van Mijn volharding hebt bewaard, zal Ik ook u bewaren voor het uur van de verzoeking, die over heel de wereld komen zal, om hen die op de aarde wonen te verzoeken.”*
God heeft ons in Zijn Woord verschillende bevelen gegeven.

- er is een zendingsbevel (Mat.28:19)
- een bevel tot dopen en bekeren (Hand.2:38)
- er is een bevel om steeds vervuld te zijn met de heilige Geest (Ef.5:18)
- een bevel om elkaar lief te hebben (Joh.15:12)

e. ...maar ook een bevel om Jezus te blijven verwachten (1 Thes.1:10)

Als we in dit leven iemand spoedig verwachten, dat treffen we voorbereidingen, laten we dat ook nu doen (1 Joh.3:3). Wie dit doet, zal door Hem bewaard worden *uit het uur van de verzoeking, die over het gehele aardrijk komen zal.....* Wat ons hier geboden wordt is de pertinente en voor geen tegenspraak vatbare belofte, dat allen die Christus verschijning liefhebben, door Hem zullen worden bewaard.

Een heerlijke belofte, die wordt gevolgd door een niet minder heerlijke verzekering:

Vers 11: *“Zie, Ik kom spoedig. Houd vast wat u hebt, opdat niemand uw kroon zal wegnemen.”*

De Heer waarschuwt ons, dat we vast moeten houden. Iemand die heersen zal ontvangt een kroon. De Bruidsgemeente van Christus is voorbestemd om straks met Hem te heersen. Als onze kroon genomen wordt, wil dat zeggen dat we niet tot de Bruidsgemeente zullen behoren, maar wel behouden zijn. Paulus noemt dit behouden worden als door vuur. (1 Kor.3:15)

Tenslotte de belofte voor de overwinnaars:

Vers 12-13: *“Wie overwint, hem zal Ik tot een zuil in de tempel van Mijn God maken, en hij zal daaruit niet meer weggaan. En Ik zal de Naam van Mijn God op hem schrijven en de naam van de stad van Mijn God, het nieuwe Jeruzalem, dat neerdaalt uit de hemel, bij Mijn God vandaan, en Mijn nieuwe Naam. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt.”*

Hier geeft de Heer aan Filadelfia een drievoudige belofte.

Een **pilaar** is het symbool van kracht, Gods tempel wordt erdoor ondersteund en dat voor eeuwig. De woorden: “Hij zal niet meer daar uit gaan” duiden op onveranderlijk en onwrikbaar. Jezus maakt ons tot zo'n pilaar, Hij is ook de bouwer van Zijn gemeente (Mat.16:18) Ook vandaag zijn pilaren nodig in de gemeente van de Heer.

Dan de **Naam van God en de stad Gods**, geschreven op die pilaar. De bruidsgemeente wordt voorgesteld als het nieuwe Jeruzalem. (Openb.21:2/9,10). Wie een vreemdeling op aarde was en is, zal ook eenmaal wonen in de stad van zijn God, in *het nieuwe Jeruzalem, dat uit de hemel afdaalt*.

Uiteindelijk ontvangt de overwinnaar ook de nieuwe Naam des Heren: HEER-JEZUS-CHRISTUS, het drievoudige zegel, gedrukt op de voorhoofden van hen, die hier veracht, bespot en gesmaad worden. Daar is maar één naam waarvoor de demonen sidderen en dat de naam van Jezus. Dat de bruidsgemeente die naam zal dragen wil zeggen: er is een huwelijk gesloten tussen de gemeente en Christus (2Kor.11:2 en Efeze 5;25b/27). De betekenis van deze verbintenis is ons nog niet ten volle geopenbaard, maar we weten wel dat de gemeente voor eeuwig met Hem verbonden zal zijn.

Laodicea (Openbaring 3:14-21)

Laodicea betekent volkregering of "de rechten van de mens" (na 1800 tot de grote verdrukking)

De brief aan de gemeente van Laodicea

Vers 14: “En schrijf aan de engel van de Gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping:...”

Laodicea betekent Volksregering. Jaren 1800 tot in de grote verdrukking. Betekenis: **Volksregering**. De macht (ook kerkelijk) aan 't eind in handen van het volk, dat bij stemming eigen leraars verkiest en eigen paden voorschrijft. (lees 2 Timotheüs 4:3). “Want er zal een tijd komen dat zij de gezonde leer niet zullen verdragen, maar dat zij zullen zoeken wat het gehoor streelt, en voor zichzelf leraars zullen verzamelen overeenkomstig hun eigen begeerten.”

Een valse wereldkerk staat een schijn godsdienst voor. Uit de brief aan de Laodicea gemeente verstaan we dat Christus is buitengesloten: (Openbaring 3:20), een lauwe, wereldgelijkvormig gemeente is het resultaat. Dit groeit uit tot het **Babylon (Openbaring 18)** van de “laatste dagen”, dat door God ten val zal gebracht worden. Als opletten zien wij dat op dit moment zowel de gemeente van Filadelfia als óók de gemeente van Laodicea op aarde aanwezig zijn. Met Filadelfia worden de christenen bedoeld die oprecht zijn wedergeboren en in Laodicea zien wij religieuze mensen, en kerken, voor wie vrijzinnigheid en eigenmachtige leer het hoogste goed is.

Laodicea (Openbaring 3:14) staat dus profetisch voor de achterblijvende, afvallige kerk, een zelfgenoegzame, eigengerechtigde massa die **(Openbaring 3:20)** Christus heeft **buitengesloten**.

Openbaring 3:20 “Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Indien iemand naar mijn stem hoort en de deur opent, Ik zal bij hem binnenkomen en maaltijd met hem houden en hij met Mij.”

(vs. 14) Jezus kondigt zichzelf aan als:

1. de AMEN – JEZUS IS EN BLIJFT “de Amen”, dit is: “DE BEVESTIGING EN DE EINDVERVULLING” van alle beloften Gods.

2. Evenzo is Hij ook “DE ONWANKELBARE GETUIGE”, dit wil zeggen, dat HIJ IS EN BLIJFT “DE OPENBAARDER VAN ALLES”, ook al kent de Gemeente geen getuigenis meer tot eer en verheerlijking van Zijn Naam.

3. Hij, de Heer Jezus Christus, is ook “het Begin der Schepping Gods”, der Nieuwe Schepping; daarvandaan, dat Laodicéa verantwoordelijk wordt gesteld, omdat alles hier de gedaante heeft van de oude schepping.

Vers 15-16: “Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet! Maar omdat u lauwe bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.”

De Laodicenzen zijn “namaak belijders”, nergens is hier iets te vinden van “het nieuwe” in de mens; nergens ... de openbaring van “de kracht” dezelfde door de Heilige Geest. *Lauweheid* is het ergste, dat de Heer Jezus kent! Hoe geheel anders denken wij, mensen, en hoe verschillend zijn onze wegen van die van God. Wij zouden een veel harder oordeel vellen over de Gemeente te Thyatira dan over die te Laodicéa. Maar voor de Heer Jezus Christus is de geestelijke conditie van Laodicéa de slechtste en alzo het meest te veroordelen.

Vers 17 “Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.”

Deze gemeente heeft een doof geworden geweten en van een hart, dat opgehouden heeft te kloppen voor de aanbiddelijke persoonlijkheid van Jezus Christus als Bruidegom en Heer, toch klinkt tot hen Jezus liefdevolle stem:

Vers 18: “Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent (d.i. mag worden) en... de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien.”

Welk een tedere boodschap, vol van barmhartigheid! En dat aan ellendige, jammerlijke, arme, blinde en naakte Laodicezen, die op geen andere manier kunnen worden toegesproken, dan zoals wij het hier lezen, als ONBEKEERDE ZONDAARS! Hun ontbreekt werkelijk alles, wat te vinden is in harten en levens van ware Christenen.

Wie toch kan ooit rijk zijn zonder het *goud, in het vuur beproefd is*, dit is: ZONDER GODS WOORD, ZONDER GELOOF, ZONDER DE HEILIGE GEEST! Dat wij in

dit verband nu ook onderzoeken en, vergelijken *Psalm 19:8-15, Jacobus 2:5, Hand.3:1-10.*

Welke mens wordt door God als bekleed gezien? Immers alleen, hij, die Zijn “witte kleeft” aan heeft, HET BRUILOFTSKLEED VAN GODS GERECHTIGHEID, dat hem wordt geschonken in en door de Heilige Geest; Gods liefde, dat hem in het hart wordt uitgestort! Om dit nog beter te verstaan moeten wij *Openb.7:14, 19:9; Efeze 5:23-33* en het *Hooglied*

van Salomo 4:7 tezamen in het verband bestuderen.

En wie heeft geopende ogen zonder de hier bedoelde ogen zalf, dit is: ZONDER HET DOOR DE HEILIGE GEEST GEZALFDE WOORD? Bestudeert in dit verband de volgende teksten: *Psalm 119:130; Joh.14:26; 16:13.*

Vers 19: “Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.”

Hoewel de Heer Jezus ook deze Gemeente oproept om zich te bekeren, staat Hij hier BUITEN DE DEUR! Hij bevindt Zich er buiten, want Hij staat vóór de deur:

Vers 20: “Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken en hij met Mij.”

Hoe verschrikkelijk! Een Gemeente die zichzelf noemt naar de Naam van Christus, maar Christus BUITEN DE DEUR LAAT STAAN! HET HOOFD MOET IN ZIJN EIGEN GEMEENTE (Zijn Lichaam) VRAGEN OM BINNENGELATEN TE WORDEN!

Vers 21-22: “Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb. Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de Gemeenten zegt.”

Toch is de Here barmhartig Hij blijft kloppen aan de deur, ondanks dat men Hem heeft uitgeworpen. Ook in de dagen van de Grote Verdrukking, als de Gemeente al bij de Here is, zullen er nog mensen tot geloof komen, namelijk de niet wedergeboren naamchristenen (“**dwaze maagden**”), **Mattheus 25:1-13**, die achterbleven en de **144.000 Joden** (een volheid uit Israël).

Niettegenstaande de toestand van deze lauwe gemeente, toch nog een dergelijke belofte, die ons spreekt van “heersen met Christus”. Wat een geweldige liefde, die altijd weer hoop geeft en nooit wil opgeven. Wanneer de Heer Jezus Christus straks wederkomt op de wolken des hemels, dan zullen zeer zeker deze overwinnaars met Hem regeren.... 1000 lange jaren, gedurende het Millennium (*Openb.20: 4 en 6*).